

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ὁμοσίου οἰκονομίας.)

Μέχρι τοῦ 1856, ὅτε ἔλαβε γώραν ἡ τελευταῖα ἀπαρίθμησις τῶν κατοίκων του Κράτους, ἐγένοντα 18 ἀπαριθμήσεις πρὸ τοῦ 1845 ἐγένοντο κατ' ἑτοῖς, ὁμοσιευούμενου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐκ τούτων ἔξαγομένου πληθυσμοῦ· μετὰ δὲ τὸ 1846 ἐγένοντο κατὰ τριετίαν. Τὰ πορίσματα τῶν ἀπαριθμήσεων τότε ὑπῆρξαν πάντοτε εὐάρεστα ἀποδεικνύοντα τὴν διαρκή καὶ σταθεράν αὐξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ο πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ τελευταῖα Στατιστικὰ φυλλάδια τοῦ Κ. Σπηλιωτάκη πέριωνίζετο κατὰ τὸ 1821, ὅτε ἐξερράγη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαγγάστασις, εἰς 675,646 ἀτομά, ἔκτὸς τῶν Ὀθωμανῶν, οἵτινες ἥλθον καὶ ἀπῆλθον· κατὰ δὲ τὸ 1856, ἦτος τῆς τελευταίας ἀπαριθμήσεως, ἀνεβιβάσθη εἰς 1,067,216· εἰς τρόπον ὃστε ἐν διαστήματι 35 ἑτῶν ἡ μᾶλλον 24 μόνον, ἐξαιρουμένων τῶν ἑτῶν τοῦ πολέμου, ὅτε ὁ πληθυσμός της εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ δεκάτωσιν, ηὔξησεν ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς κατὰ 391,570, ἡτοι κατὰ τὸ ἥμισυ σχεδόν.

Κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τοῦ 1832 ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἔφθανεν εἰς 712,608. Ἰδού δὲ ἡ σχετικὴ αὐτοῦ αὐξησις κατὰ τμῆματα ἀπὸ 1821 ἕως τὸ 1856.

*Ἐτος 1821: 1. Πελοπόννησος, κάτοικοι: 334,896. 2. Στερεά Ἑλλάς, 186,503. 3. Νῆσοι, 154,247, τὸ ὅλον 675,646.

*Ἐτος 1832: 1. Πελοπ., 384,322. 2. Στερ. Ἑλλάς, 145,000. 3. Νῆσοι, 183,286, τὸ ὅλον 712,608.

*Ἐτος 1856: 1. Πελοπόν., 530,590. 2. Στερεά Ἑλλάς, 287,533. 3. Νῆσοι, 249,093, τὸ ὅλον 1,067,216

Αὐξησις τῶν κατοίκων τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ τῶν ἑτῶν 1821, 1832 καὶ 1856, 195,694, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος 101,030, τῶν Νήσων 94,846, καὶ τοῦ συνόλου αὐτῶν 391,570.

Κατὰ τὸ ἔτος 1852, τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀναδαίνοντος εἰς 1,002,112 κατοίκων, ἔλαβον γώραν 5,053 γάμοι, γεννήσεις 25,343, καὶ ἀποδιώσεις 21,375.

*Ἐκ τῶν νεωστὶ γεννηθέντων 25.262 ἦσαν γυνήσια, καὶ 81 μόνον νόθια τέκνα· τοῦ ἄρρενος γένους 13,232, καὶ τοῦ θήλεος 12,030.

*Ἐκ τῶν ἀποδιώσαντων 11,691 ἦσαν ἄρρενα, καὶ 9,684 θήλεα. Ἐκ τούτων 7,495 ἦσαν ἡλικίας κάτω τῶν 10 ἑτῶν. Μεταξὺ τῶν 100 γεννήσεων ἀναλογούν 80 ἀποδιώσεις.

*Η ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐπιφανείας ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τετραγωνικὰ γιλιόμετρα ἔχει ὡς ἓξης·

Πελοπόννησος.	24 : 57	κάτοικοι ἐπὶ ἑνὸς γιλ.
Στερεά Ἑλλάς.	14 : 33	" "
Νῆσοι.	65 : 85	" "

Καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἡριθμοῦντο κατὰ τὸ 1856, 243,807 ἀνήκοντες εἰς τὴν γεωγραφικὴν τάξιν, 6,925 ἔμποροι, 20,775 ναυτικοί, 22,609 βιομήγανοι, 64,961 μαθηταί, 5,232 χληρικοί, 12,549 ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, 274 ιατροί, 254 δικηγόροι, 1,300 μαζαί, 679 καθηγηταί, καὶ 11,149 ἐνδεεῖς. Η Ἑλλάς ἡριθμεῖ κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἔτος 635 κώμας, ἔχουσας ἐλαττὸν τῶν 100 κατοίκων, 420 ἔγούσας ἀπὸ 101 ἕως 150 κατ., 312 ἀπὸ 151-200 κατ., 890 ἀπὸ 201-500 κατ., 277 ἀπὸ 501-1,000 κατ., 79 ἀπὸ 1,001-1,500 κατ., 23 ἀπὸ 1,501-2,000 κατ., 25 ἀπὸ 2,001-3,000 κατ., 6 ἀπὸ 3,001-4,000 κατ., 8 ἀπὸ 4,001-5,000 κατ., 6 ἀπὸ 5,001-10,000 κατ., 3 ἀπὸ 10,001-15,000 κατ., 2 ἀπὸ 15,001-20,000 κατ., 1 ἀπὸ 30,000 κατ., καὶ ἄνω. Η Ἑλλάς εἶχε, κατὰ τὴν κατὰ τὸ 1848 γενομένην ἀπαριθμησιν, 159,446 οἰκιας; λιθοκτίστους καὶ μόνον 35,000 πλινθωτίστους καὶ ἐκ ψαθῆς ἐκ τούτων 192,925 κατωκοῦντο ἀπὸ 180,672 οἰκογενείας.